

N:o 73.

Af herr **L. P. Mallmin**, *angående skyldighet för staten att bekosta fotbeslag för nummerhäst under militära öfningar m. m.*

Enligt kongl. förordningen den 19 juni 1885 angående öfverflyttning på statsverket af anskaffningen och underhållet af beklädnads-, beväring-, remtygs- samt häst- och sadelmunderingspersedlar vid rusthållskavalleriet har staten under vissa villkor öfvertagit den rusthållarne vid indelta rusthållskavalleriet åliggande skyldigheten att anskaffa och underhålla nämnda persedlar.

För min del har jag haft den uppfattningen, att till dessa persedlar hörde jemväl hästskor, söm och broddar, som för nummerhäst anskaffas under dennes tjänstgöring vid militära öfningar, och jag har funnit stöd derför i äldre författningar i ämnet.

Så t. ex. heter det i § 6 af kongl. förordningen den 11 maj 1795, angående indelade ryttares och dragoners beklädnad, beväring och utredning, som följer: »Allt det, som icke af Kongl. Maj:t och Kronan eller ryttarne och dragonerna, enligt hvad här ofvan tydligen är utstakadt, anskaffas, det påkosta och anskaffa rusthållarne sjelfva i en sådan ordning, att följande mindre munderingspersedlar, nemligen skinnlifestycken — — — hästeskor och söm, får vid hvart och ett rusthåll efter egen bekvämlighet beställas och anskaffas». Och i kongl. brefvet den 2 november 1833 till kongl. krigskollegium angående reglemente för Uplands läns rusthållares bekläd-

nadsfond säges i § 3 uttryckligen, att till de så kallade mindre munderingspersedlarne höra jemväl hästskor och söm.

Emellertid har Kongl. Maj:t i utslag den 18 nästlidne december i särskildt mål förklarat, att »hästskor, söm och broddar icke ingått bland de hästutredningspersedlar vid indelta kavalleriet, hvilkas anskaffning och underhåll numera af kronan öfvertagits».

Efter detta utslag har man anledning antaga, att rusthållarne vid indelta kavalleriet fortfarande äro lagligen underkastade åliggandet att utan ersättning utgöra nämnda del af rustningsbesväret.

Men detta synes mig illa öfverensstämma med den princip, som gjort sig gällande i författningarna om lindring i rustnings- och roteringsbesväret, nemligen att nämnda besvär icke vidare i någon mån skulle åligga enbart den dermed förut betungade jorden.

Under förutsättning, att Kongl. Maj:ts i ofvan nämnda utslag framställda uppfattning af gällande föreskrifter är riktig, torde det därför vara i full öfverensstämmelse med syftet i författningarna angående lindring i rustning och rotering att föreskrifter lemnas, hvarigenom kostnaden för hästskor, söm och broddar, som för nummerhäst anskaffas under dennes tjenstgöring, kommer att drabba staten.

Jag vågar på grund deraf vördsamt anhålla,

att Riksdagen ville för sin del besluta ändring i förstnämnda kongl. förordning den 19 juni 1885, hvarigenom föreskrift lemnas, som ålägger staten skyldighet att bekosta hästskor, söm och broddar, hvilka anskaffas för nummerhäst under dennes tjenstgöring vid regementet eller eljest vid militära öfningar, äfvensom att Riksdagen ville, till bestridande af de genom sådan ändring för staten uppkommande utgifter, anvisa ett belopp af 5,500 kronor årligen.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 27 januari 1897.

L. P. Mallmin,

Riksdagsman för Upsala läns södra domsaga.